

нично своѣ прѣмилъ народность, коѣ лукави Фанариоти на-
пусто ся трудѣтъ да унищожѣтъ.

Трѣто и най-важно е, общенародное и торжественное от-
казванье въ днь свѣтлаго Възкресения 3. Априла 1860. въ бъл-
гарскаѣ народнѣ чърковѣ въ Цариградѣ, отъ фенерскѣ священѣ
власть съ извърганиемъ патриаршаскаго имяни, да ся не помяну-
ва вѣкы въ българскы чърковы, нѣ на мѣсто тога да ся помя-
нува дѣшны владѣтель Българии, чловѣколюбивый Султанъ Аб-
дулъ-Мецидъ. Тая же постѣпка българскаго народа, спорядъ
положения му, е едно отъ най-важнихъ приключениахъ, коихъ
е записала до сега българска стара повѣстность, касательно ду-
ховенства му, и ще забѣлжи новая му. Трѣтый днь мѣсеца
Априла ще остане достопамятъ днь за Българы и щѣтъ го
празнува ежегодно, възпоминаещи освобождение си отъ фе-
нерскѣ лукавѣ священѣ власть!

Нѣ между добримъ дѣламъ всѣкогы ся появѣва и едно
зло! Сички Българы знаѣтъ, какъ ся е въуржила исуитека
чета безстыдно противъ невинаго българскаго народа и не щѣ-
ди нищо, да бы могла да отцѣли и завладѣи нѣщо си! Ако и
нейни трудове остахъ до сега суетни и подсмѣяни отъ Бъл-
гары, обаче та еще не прѣстава и нѣще пристани скоро, най
паче сега въ такова едно важно събытие, кога Българы тър-
жественно извъргаѣтъ изъ чърквы си имя фенерскаго патриар-
ха. Тии щѣтъ употребѣи всѣко сръдство, да бы могли да спо-
лучѣтъ цѣль си, коѣ тии одавно еще гонѣтъ тайно, а сега
отъ еднѣ годинѣ насамъ въ имя еднаго недостойнаго подкуп-
ника и придателя отъчства, заблѣденаго Лъж-Българина *), явно

*) Исуитско орѣдие, кое носи имя Драганъ Цанковъ, не е
чистъ Българинъ. Неговъ баща е носилъ имя цинцаро-ар-
наутско Гика и е былъ приселецъ въ Синовъ отъ маке-
донскы Цинцары (Хромо-Власи). Той послѣ ся е призь-
валъ Кырыакъ. Неговъ сынъ, дѣшны Драганъ Цанковъ,
е сковалъ това имя българско на мѣсто Димитъръ Гикъ
или Кырыакъ, какъ то ся е прѣжде зовалъ. Цинцари
си тѣлѣтъ народопоколение отъ Римляны — Латини, и
тѣхъ гы е приселило римско правительство въ Македоннѣ,